

Flestu danir fyri limaskapi í EF

- men seta treytir

Danmark hevur skrivað undir upptøktreytirnar í samband við møgulegan limaskap í EF. Hetta er tó ikki einskiljóbandi at landið er vorðið limur, men kann gerast tað so skjótt fólkid vil tað.

Kanning er gjord í Danmark um, hvat fólk halda um, at Danmark fer upp í felagsmarknaðin.

Kanningin varð gjord 18. des. í fjór og visir hon, at 30 pst. av fólkinum eru imóti limaskapi.

Tað er nógv sum bendir á, at móttóðan hevur stabiliserad seg. Eftir grundlógini skulu í minsta lagi vera 30 pst. imóti fyri at uppskotið er fallið.

Bert 20 pst. eru fyri limaskapi, men 46 pst. eru fyri um vissar treytir verða fylgdar, — m. a. at Noreg, Ongland og Írland eisini verða limir, og somuleiðis at Svøríki fær eina nóg góða avtalu við EF.

Í Danmark fara skattamyndugleikarnir at grava djúpt

Danskt regjarmálaráðgjaffin Henry Grünbaum hevur sett eina gjølliga kanning í gongd av skattaviðurskiftinum hjá fleiri stórum feløgum, sum hóast milliónumsetning, fyri ikki at siga milliárdumsetning, ikki hava goldið skatt í fleiri ár. Kanningin umfatir m.a. tey

stóru oljufeløgini, sum hóast stóra umsetningin hjá fleiri teirra ikki gjalda eitt oyra í skatti.

Dansk Esso — størsta olju felagið í Danmark — hevur ikki havt skatt seinastu 10 árin. Oljufelagið BP hevur ikki havt skatt síðani seinna heimsbardaga. Men Shell hevur havt skatt á hvørjum ári — tó hevur bert verið talan um smá tol á teirra skattarokning.

hvørt sum teir kunnu skriva av.

Men, sigur Grünbaum til endans, kanningin sum eg havi sett í gongd, hevur til endamáls at fara øll tey gomlu skjölini ígjøgnum, tí vit skulu til botns í málinum.

Ein svensk kanning av bilprismum sigur, at meðan Danmark hevur millum bilagastu bilprisir í Vestureuropu, eru skattir og gjord so stór, at bilurin er 38 pst. dýrari enn í Svøríki og heili 77 pst. dýrari at keypa enn hjá Vesturtýskaranum.

Heraftir eru svensku tryggingarfeløgini so væl fyri, at tey garantera allar umvælingarnar fyrstu 5 árin.

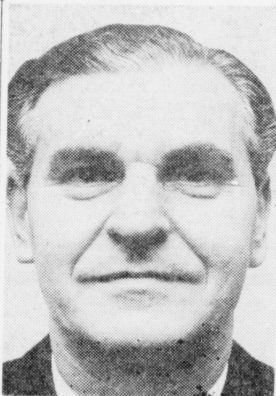
Hetta hevði verið ein tanki hjá okkara trygging at tikid upp til umhugsunar. Tað hevði verið mongum ein

góður uggi, um hann hevði koyrt og vita sær, at hann blundandi øll 5 fyrstu árin kundi goldið tryggingina, id so átók sær allar umvælingarnar. Tá kundi man sagt: »eg gjaldi tryggingina við gleða».

Keypið

frá teimara, sum tóna í

SOSIALINUM

Henry Grünbaum

Henry Grünbaum, figgjarmálaráðgjaffin, hevur biðið stjóran á viðkomandi stjórnardeild, departementsjefin H. P. Gotrik, um at standa fyri kanningunum, sum ikki bert skulu umfata núverandi skattaviðurskiftini, men eisini tey farna skattafrið árin hjá feløgum.

Henry Grünbaum ivast tó ikki í, at fleiri feløg og virkir, sum ikki hava havt skatt, hava gjørt hetta á lógligan hátt.

— Vit vita, at tað finnst nógvir stórir skattaborgarar, sum ongandi gjalda so mikið sum eina krónu í skatti. So skjótt sum teir hóma eitt yvirskot, byggja ella keypa teir

Bilarnir ótættir

Her hjá okkum eru bilarnir mangan so tættir í gotunum, at fólk hava á munni, at ikki er gangandi fyri bilum.

Tað sama ger seg ikki galdandi í Bulgaria. Høvuðsstaðurin í Bulgaria, Sofia, ber orð fyri at verða tann høvuðsstaðurin í verðini sum hevur minst bilar.

Íbúgvarnir í Bulgaria eru 8 milliónir og bilarnir eru einans 170.000.

Í næstu framtíð fer landið at innflyta 25.000 Fiat-bilar, sum verða framleiddir í Russlandi.

(Framhald)

Eg ivadist framvegis, óivað mundi tað vera ein ringur dreymur. Eg fór inn aftur á kamarið, sum nú luktadi av sjóluff, eins og tá eg vaknaði kvöldið fyri. Eg tendraði og så nú, at kúgveygað var opið aftur, og ein ræðuligur ótti kom í meg, sum eg ikki havi kent fyrr, ella ynski at koma at kenna aftur. Eg kannaði yvirkoyggjuna og væntaði at finna hana váta av sjógv.

Eg var vónsvikin. Har hevði verið sovið í henni, og angin av saltráða var sterkur úr henni; men koyggjukleðini vóru skróttur. Eg dró gardinurnar fyri so væl sum eg kundi og kannaði síðani alt kamarið; men alt var, sum tað átti, turt. Men kúgveygað stóð nú opið aftur. Tað eins og sortnaði fyri mær; eg let tað aftur og skrívaði skrívuna aftur við einari farn stong. Eg setti so nógv á, at stongin bognaði. Síðani setti eg meg niður. Eg sat har restina av náttini uttan at kunna hvíla meg, neyvnan fýrur fyri at hugsa. Men kúgveygað varð verðandi fyri, og eg kundi ikki hugsa mær, at tað kundi onpast aftur uttan nýslu av ógvuliga stórar meg.

At endanum kom morgunin, og eg let meg spakuliga í og hugsaði um alt tað sum mær hevði verið fyri um náttina. Tað var ein vakur dagur og eg fór út á dekkid og fekk sólstráhumar beint

í andlitid. Eg kom rættiliga fyri meg aftur, nú eg kendi angan frá tí vakra bláa havinum, sum als ikki kendist eins og saltráðin niðri á kamarinum. Eg sá leknan við pípu í muninum, sum eisini gekk og spákaði á dekkinum eins og morgunin fyri.

»Góðan morgun,« segði hann stillisliga, men hugdi forvitin at mær.

»Læknin, tygum høvdu rætt,« segði eg. »Har er nakad logið við hasum kamarinum.«

»Eg hugsadi altið, at tygum fóru at skifta hugsan,« svaraði hann. »Tygum hava havt eina ringa nátt, ætli eg. Skulu tygum hava ein »drink«?»

»Nei, takk,« svaraði eg. »Men eg vil fegin siga tygum tað, sum hendi í nátt.«

Síðani royndi eg at greiða so gjølla frá tilgongdini, og eg legði afturat, at eg hevði onganíð verið so bangin í livinum fyrr. Sáttliga greiddi eg frá hendingunum við kúgveyganum, tí um alt annað hevði verið ein dreymur, so

var tað veruleiki, at eg hevði latið kúgveygað aftur tver ferðir um náttina.

»Tygum siggja út, sum um tygum halda, at eg ikki skuldi trúð søgumi,« segði læknin, »men eg ivist ikki í nokrum, sum tygum siga. Eg bjóði tygum tí aftur at fáa kamar mitt og vera her uppi í staðin.«

»Komið tygum heldur og búgvið niðri hjá mær eina nátt,« segði eg. »Hjálpid tygum mær at fáa greiði á hesum.«

»Um tygum verða verðandi har, so enda tygum uttanborð,« segði hann.

»Trúgva tygum verunliga, at hatta er eitt spókili?« spurdi eg heldur háandi á málinum. Men meðan eg tósði mintist eg kensluna, sum hevði fjalt meg um náttina. Læknin vendi sær hvassliga til min.

»Hava tygum nakra frágreiðing um hesi ting at geva mær?« spurdi hann. »Nei, tað hava tygum ikki. Men, tygum siga, at tygum vilja finna eina frágreiðing. Eg

skal siga tygum, tygum finna onga, tí har er ongin.«

»Men kærastia tygum,« svaraði eg, »halda tygum, at slikt kann henda uttan frágreiðing?«

»Ja, tað haldi eg,« svaraði hann, »og um nokur var, so legði eg onki í at funnið hana.«

Eg ynskti ikki at verða verðandi har eina nátt afturat einsamallur. Og eg hugsdi ikki, at mangir menn vildu havi verði verðandi har eftir tveir slikar netur. Men eg gjordi av at royna tað um nakar vildi vera har við mær. Læknin vildi ikki royna nakad slikt, men hann visti ein umborð, sum vildi.

Eitt sindur seinni hitti eg skiparan og fortaldi honum mína ælan.

»Hoyrið,« segði hann »eg skal siga tygum nakað. Eg skal sjálvur koma á vakt við tygum, tí eg rokni við, at vit fara at finna úav onkrum saman. Tað kann vera onkur, sum krógvar seg umborð, sum klókkar ferðafólkinu og tekur sjálvur koyggjuna.«

Eg var gladdur, at skiparin vildi vera eina nátt uppi við mær. Hann sendi boð eftir bátmanninum og beyð honum at gera alt sum eg ynskti. Vit fóru niðrurundir beinanvegin. Eg tók kleðini út úr yvirkoyggjunu og vit kannaðu hana gjølla at vita um nakad skotið var leyst ella sum kundi flytast til síðis. Vit kannaðu gólvíð og undirkyggjuna og tá alt skal vera sagt, so var ikki ein tummi ofur av kamarinum, sum ikki var kannaður.

Alt tókst at vera í besta standi, og vit lögdu tí alt aftur á pláss. Tá vit vóru við at vera lidnir kom Robert, tenarin, framvið og hugdi inn.

»Nú, tygum — funnið nakad?« spurdi hann.

»Tygum høvdu rætt viðvíkjandi kúgveyganum, Robert,« segði eg, og eg gav honum peningin. Nú helt bátur maðurin fyri. »Eg hugsdi,« segði hann, »at tygum skulu heldur farið út hiðani og látið meg rent eini tjúgu boltar gjøgnum hurðina. Fýra liv eru vorðin burtur á fýra túrum. Haldið uppat við hesum tygum — haldið heldur uppat!«

»Eg fari bert at royna eina nátt afturat,« segði eg.

Lagið var blivið nógv beturi á mær, nú skiparin sjálvur vildi koma við mær. Eg vildi tí gera alt fyri at koma til botns í hesum máli.

(Framhald)

Yvirkoyggjan